

BOYUN EĞME

Newroz pîroz be: Halkların kardeşliği, işçilerin birliği • Sf3

Çiftlik Bank: Keramet sığırdada değil, iktidarda! • Sf4

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 23 MART 2018 CUMA ■ 1 TL

SEÇMENİN SEÇME HAKKI YOK

TKP'DEN
ÇAĞRI:
SEÇME
HAKKINA
SAHİP
ÇIKALIM

KOMÜNİSTLERİN SEÇİM HAZIRLIĞI: ADALETSİZ SEÇİME GEÇİT YOK

Yıkım kararlarına Şeker Fabrikaları eklendi. Sadece kapatılacak fabrikalar, işsiz kalacak işçiler, yandaşa peşkeş çekilecek, yağmalanacak zenginlikler değil, halkın sağlığı da hedefte.

Ordu, İslamcı çetelerle birlikte Suriye'de süregiden vekil savaşlarına cepheden sürüldü. Kafa kesen çetelerin evleri ve dükkanları yağmaladığı görüntüler, TSK'nın Afrin hareketına ilişkin haberlerin utanç verici malzemelerini oluşturuyor.

Çılgın projeler, sermayeyi doyurmak, sömürü zincirini güçlendirmek için gündemi doldururken yok edilen ormanların fotoğraflarına, çıldırmış kapitalizmin canını aldığı işçilerin haberleri eşlik ediyor.

Ekonomik yıkım habercisi olaylar, sıradanlaşmış durumda.

Bu sırada gerici piyasacı Amerikancı parti, eşi görülmemiş bir hileli seçim modelini yasalaştırıyor, seçim kurulu kararlarına emdiriyor. Seçimleri düzen siyasetinin bir oyunu olmanın ötesine taşıyan, yapılmasına gerek olmayan, sonucu belirlenmiş bir hileye çeviriyor.

Ve düzen siyaseti 2019'u konuşuyor.

Birlikte yapılacak 3 seçimin ülkenin kaderini belirleyeceği söyleniyor. Erdoğan'ın karşısına çıkarılacak adayın kimliği, düzen solunun ittifak yapabileceği şeriatçı partiler, seçim pazarlıkları halkın gündemine sokuluyor.

Düzen siyaseti 2019'u, sandığı konuşadursun, komünistler örgütlü bir halk hareketiyle bu hukuksuzluğa, hile düzenine kafa tutmanın gereğini ilan ediyor.

Bu hileli oyunu bozacak olanın, seçim günü evimizde oturup sandığı "boykot" etmek olacağını düşünmüyoruz. Hileli ve hukuksuz seçimlerin meşruluğunu

tanımamanın, hileyi boşa çıkarmanın, zorbaları hile ve hukuksuzluktan vazgeçirmenin yolunun gelecek yıla bırakmayacağımız bir örgütlü halk hareketini ortaya çıkarmak olduğunu biliyoruz.

"Öyle ya da böyle, 2019'da seçimler yapılacak ve dananın kuyruğu orada kopacak" diyenler ya halka ihanet içindedirler ve ülkeyi bu hukuksuzluğa teslim etmek istemektedirler, ya da büyük bir aymazlık içinde ülke üzerine kumar oynuyorlar.

Oldu bittiyse yapılacak, halkın sözde kalacak bir "seçmenliğinin" bile olmayacağı bir hile ve hukuksuzluk operasyonuna meydan okumak tek yoldur.

Emekçi halkın, kendi kaderini belirlemek için, sadece bir oyun haline getirilmiş seçimlere değil ülkenin geleceğine ağırlığını koymak için seferber olmasının, örgütlü bir protestoyla oyunu bozmasının zamanıdır.

ISSN 2564-7385
9 772564 738002 >

Gericici zorbalığın hileli seçim oldubittilerini kabul etme. Zorbaları hile ve hukuksuzluktan vazgeçmeye zorlamak için "Adaletsiz seçime hayır" diyenlere katıl, imza kampanyasını örgütle.

TKP'DEN ÇAĞRI: SEÇME HAKKINA SAHİP ÇIKALIM

Adaletsiz seçime hayır!

Türkiye Komünist Partisi, Erdoğan'ın karşısına çıkarılacak Cumhurbaşkanı adayının kimliği, AKP'ye karşı hangi partilerin ittifak yapacağı gibi tartışmalarla yok sayılan konuda, örgütlü bir halk direnişinin hayata geçirilmesi için adım attı. Çağrı metnini yayınlıyoruz.

Genel oy hakkı, insanlığın eşitlik ve özgürlük mücadelesinde önemli kazanımlarından birisidir. Yoksulların, ezilenlerin ve kadınların sadece zengin erkeklere tanınmış bir ayrıcalık olan oy kullanma hakkını uzun mücadele sonrası elde etmesi büyük bir ilerleme anlamına geldi. Yoksul halk kitlelerinin siyasal mücadeleye, hak arama ve kurtuluş mücadelesine örgütlü olarak katılmasında genel oy hakkının özel bir rolü oldu.

Kısa süre içinde genel oy hakkının kendi egemenliklerini tehdit ettiğinin, emekçi halkın uyanışına yardımcı olduğunun farkına varan sömürücü sınıflar, seçim sonuçlarını etkileyecek önlemler almaya, parlamento ve yerel yönetimleri emekçi halkın temsilcilerine kapatmanın yollarını aramaya başladılar. Seçim yasaları bu nedenle sürekli değiştirildi, siyasete katılım zorlaştırıldı, paranın siyasete tamamen hakim olması için adımlar atıldı, devrimci siyasetin karşısına yargı ve polis dikildi.

Dünyanın her yerinde genel oy hakkını anlamsızlaştırmak için bitmek tükenmek bilmeyen bir çabası var egemenlerin. Türkiye'de bu

çabaların hangi boyutlara ulaştığını sadece başka hiçbir ülkede rastlanmayan yüzde 10 barajıyla bile anlayabiliriz. Kurulu düzene karşı olan, sömürüye son vermek isteyen güçlere bin bir zorluk çıkarılmakta, onların parlamento temsilci yollamaması için bir dizi önlem alınmaktadır. Dolayısıyla seçimler halkın kendi kaderini eline alacağı bir platform değil, belli bir süre düzen partilerinden hangisi tarafından aldatılacağına belirlendiği bir düzenek haline getirilmiştir.

İşte Erdoğan bu oyuna da son vermiş gözükmemektedir. Yapılan son düzenlemelerle, Türkiye'de seçimler Erdoğan'ın istediği sonucu verecek bir müsamereye dönüştürülmüştür. Buna bir seçim demek mümkün değildir. Seçim özelliğini yitirmiş bir seçime hiçbir şey yokmuş gibi katılmak bu müsamerede figüranlığı kabul etmek demektir.

Türkiye'de halkın kurtuluşunun örgütlü mücadeleden geçtiğini bilen, sandığa daraltılmış bir siyaset anlayışını reddeden Türkiye Komünist Partisi bu müsamerayı elbette kabul etmeyecektir. İnsanlığın zorlu ve büyük bedeller ödeyerek elde ettiği genel oy hakkını Erdoğan'ın ve onun YSK'sının insafına terk

etmeye niyetimiz yok.

Kısa sürede üç seçim geçirecek olan Türkiye'de halkın Erdoğan'ın üstünlüğünü peşinen garantileyen bir seçim sistemini meşru görmemesi için yaygın bir mücadele başlatıyoruz. Siyasi Partiler ve Seçim Yasası'nın elle tutulur tek bir tarafı bulunmuyor. Yüzde onluk barajdan, partilere yapılan adaletsiz hazine yardımına varıncaya kadar birçok arızası var sistemin. Son düzenlemelerden sonra artık bir sistemden de söz edemiyoruz. Bunu kabullenecek değiliz.

TKP her durumda yoluna devam ediyor, edecek. Karşısına çıkarılan zorlukları aşarak halkın seçeneğini örgütlemeyi, güçlendirmeyi sürdürecektir. Bunu yaparken özel olarak genel oy hakkının tamamen gaspı anlamına gelen bazı uygulamalara karşı halkın ayağa kalkması için üzerine düşeni yapacaktır.

Gericilik, emperyalizm ve sömürü düzeni kaybedecektir.

İşte bu doğrultuda halkımızı tavır almaya, aşağıdaki metni yaygınlaştırıp imzalamaya, genel oy hakkının gaspına engel olmaya çağırıyoruz:

ADALETSİZ SEÇİME HAYIR!

Türkiye Cumhuriyeti'nin bir yurttaşı olarak aşağıdaki taleplerin karşılanmadığı bir seçimi meşru görmüyorum:

1. Mükerrer oy kullanımını zorlaştıracak sabit parmak boyası uygulamasına yeniden geçilmelidir.
2. Mühürsüz oy pusulası ve zarfı geçersiz sayılmalıdır.
3. Siyasi partilerin temsilcilerinin sandık kurullarında görev yapmasını engelleyen karar değiştirilmelidir.
4. İttifak yapan partilere büyük kolaylık sağlayan seçim pusulası yerine bütün partilere eşitlik sağlayan seçim pusulası basılmalıdır.
5. Güvenlik güçlerinin sandıkların başında görev yapmasına izin veren düzenleme, seçmenlerin özgür iradesine müdahale anlamına geldiğinden iptal edilmelidir.

yapmasını engelleyen karar değiştirilmelidir.

4. İttifak yapan partilere büyük kolaylık sağlayan seçim pusulası yerine bütün partilere eşitlik sağlayan seçim pusulası basılmalıdır.

5. Güvenlik güçlerinin sandıkların başında görev yapmasına izin veren düzenleme, seçmenlerin özgür iradesine müdahale anlamına geldiğinden iptal edilmelidir.

'Bojkot çağrısından önce yapılması gerekenler var'

Parti tarafından yapılan çağrı ve kamuoyuna sunulan imza kampanyasının hemen ardından TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan'ın değerlendirmeleri de sol haber portalında yayınlandı. Okuyan ile yapılan söyleşinin kısa bir bölümünü okurlarımızla paylaşıyoruz. Söyleşinin tamamını verilen linkte bulabilirsiniz.

Genel bir kanaat var, Türkiye'nin kırılma noktasının 2019 olacağı söyleniyor. Bu düşünceye katılıyor musunuz?

Türkiye gibi kırılma noktası tayin etmek başlı başına bir sorun ve insanı yanlışlığa götürecektir bir yaklaşımdır. (...) Özel olarak kırılma anına hazırlık yaparak, o anı bekleyerek kırılma anını yönetemez, kırılma anına

müdahale edemezsiniz. Eğer 2019 kırılma anıysa geçtiğimiz hafta parlamentodan geçen seçim düzenlemeleri de kırılma anıdır! Bütün bu kodlamalar saçma. Türkiye kırılma noktasıdır ve içinden geçtiğimiz dönemde bu kırılma noktası artmıştır. Bu kadarı yeterli.

(...) **Toplumun seferber etmek için iyi bir yöntem değil mi yakın bir tarihi, yaklaşan seçimleri milat ilan etmek?**

Hayır hiç iyi bir yöntem değil. Birincisi toplum sürekli sandığa sıkıştırılıyor. Türkiye'de ileriye doğru hiçbir dönüşümün itici gücü sandık olmadı, tersine sandığı gericilik çok iyi kullandı, çok verimli değerlendirdi. 2019'da üç seçimin "kurtuluş" getireceğini iddia etmek abes. Bu toplum örgütlenmek, her gün mücadele etmek zorunda. İkincisi sadece 2019'a kilitlenirseniz 2019'da sandığı da zaten kaybedersiniz. Üçüncüsü Türkiye'de toplumun hoşnutsuz kesimleri sürekli kırılma noktaları ilan edilmesinden ve her bir kırılma noktasında başarısızlığa uğramaktan yoruldu, bıktı. Siyasi iktidardan hoşnutsuz kesimlerin 2019'a inandığı filan yok.

(...) **Peki boykot çağrılarında ne diyorsunuz?**

Seçimleri boykot etmek bir siyasal tavrıdır ve bazen tek devrimci seçenek olabilir. Ancak boykotun şu anda tartışılması yanlış. Bunun yerine seçim sistemindeki tuhafıklar ve son yasal düzenlemelerle ilgili halkı aydınlatmalı ve harekete geçirmeli. Bunu yapmadan bir yıl öncesinden boykot çağrısı yapmanın, kendini bağlamanın bir anlamı bulunmuyor. Tersinden "boykot etmeyeceğiz" açıklaması da her tür hile ve düzenlemeyi sineye çekme anlamına geliyor ve bir düzen partisi olarak CHP için şaşırtıcı değil. CHP'nin doğası bu. Zaten bir boykot CHP ya da düzen partilerinin ufkuyla örgütlenemez. Onları, onların tabanını etkiler ama onlara bağımlı bir boykot olmaz. (...)

TKP seçimlere girecek mi, daha doğrusu girebilecek mi? Sürekli dokuz parti deniyor.

Seçimlere katılabilmek için altı ay öncesinde bazı koşulları tamamlamak gerekiyor. TKP bu koşulları tamamlamış durumda. YSK yeni kurallar koyarak bazı partilerin seçimlere girmesini engellemeye çalışıyor ama TKP bunları da aşıyor. Yok ille TKP'yi seçimlere sokmama kararı verilerse, bu bizim değil onların sorunu olur. Hem devrimci bir seçenek her durumda yaratılır hem de siyasal, toplumsal ve hukuki olarak bu keyfiliklerin kahrmanlarını epey üzeriz.

Seçimlerde TKP'nin başka güçlerle işbirliği politikası olacak mı?

Türkiye Komünist Partisi düzen içi hiçbir çözümün parçası olmayacak, düzen içi beklentileri destekleyecek bir tutum almayacak, düzen partileri -ki buna sol görünümü partiler de dahil- ile seçim işbirliği yapmayacak, bu konuda belirsizlik yaratacak hiçbir platformun içine girmeyecek. İlk tur, ikinci tur farklılığı yok. Biz düzen partilerini "dost" görmüyoruz. O partilerde çok sayıda dostumuz olsa bile, o partilerin tabanlarında halkın seçeneğine omuz verecek yüz binlerce kişi olsa bile.

Halkların kardeşliği, işçilerin birliği

DEMİRCİ KAWALARI SOSYALİZM BAYRAĞI ALTINDA TOPLAMA ZAMANI

NEWROZ KUTLU OLSUN NEWROZ PİROZ BE

2018 yılı Newroz'unda insanlık, eskimiş bir dünyanın çürük düzeninden kurtulmayı başaramamış olmanın bedelini ödüyor.

Baharın, yeni günün müjdecisi olan Newroz, zalimlere boyun eğmemenin de bayramı.

Gericiliğin, yobazlığın, paranın ve emperyalist zorbalığın halklara boyun eğdirmek için elele verdiği bir dönemde, efsanedeki demirci Kawa ile zalim kral Dehak'ın kavgası, evrensel bir değer taşıyor. Yüzyıllar boyunca zalimlere boyun eğmeyenlerin kahramanı olmuş Kawa, bugün emeğin ve emekçilerin çürümüş düzen karşısındaki kurtuluş mücadelesine umudu yansıtıyor.

İrkçiliğin, gericiliğin, tarikatların, emperyalist projelerin, uluslararası sermayeyle içli dışı patron ve aşiret ağalarının kısılcığında özgürlük ve eşitlik ışığını arayan Kürt emekçilerinin Newroz'u kutlu olsun.

Gericilerin, emperyalist zorbalığın ve paragöz fırsatçıların gösterdiği karanlık yolu elinin tersiyle iten, aydınlık bir dünya arayan tüm yurttaşlarımızın Newroz'u kutlu olsun.

Emperyalizmin ve gericiliğin birlikte kan gölüne çevirdiği Suriye'nin direnen yurttaşlarının Newroz'u kutlu olsun.

Sınırsız ve sınıfsız bir dünya için mücadele veren, "din farkı bilmeyiz, dil farkı bilmeyiz, sanki doğduk bir anadan" sözleriyle yürüyen işçilerin yeni günü kutlu olsun.

Bu yeni günde, artık yeni sözler etmenin zamanı. Her ulus ve inançtan patronlarla, tüm ülkelerin işçileri arasında verilecek son kavgaya için demirci Kawaları, sosyalizmin bayrağı altında toplamanın zamanı.

Newroz kutlu olsun.

TKP Merkez Komite

Üçüncü havalimanında direnişin etnik kimliği var mı?

İstanbul'da ve ülke kapitalizminin daha gelişmiş olduğu metropollerde yaşayan ve çalışan inşaat işçilerinin içinde bir "Kürt işçi" gerçeği var. Kimisi boşaltılan, yakılan köylerinden göçmek zorunda kalmış, kimisiyse açlık ve yoksullukla pençelesen ailesini gurbetçilikle geçindirmeye çalışan on binlerce, yüzbinlerce emekçi.

Geçtiğimiz haftalarda yaşanan işçi cinayetleri ve küçük çaplı bir işçi ayaklanması ile gündeme gelen İstanbul üçüncü havalimanı inşaatında da Türkiye'nin çok farklı bölgelerinden gelmiş binlerce işçi arasında Kürtçe konuşan,

ortak bir kültürü taşıyan işçiler var.

Havalimanında direniş başladığında, öne çıkan, gazetecilere açıklamalar yapan, patron temsilcileri ile cesurca tartışan işçilerin pek çoğunun da bu niteliği taşıdığı hemen görülebiliyordu. Hatta, kimilerinin ilk aklına gelen direniş örgütlü bir sabotaj olarak yaftalamaktı.

Durumun hiç böyle olmadığı ortada. Direnen işçiler, zaman zaman harekete geçmeyi kolaylaştıran, işçilerin arasındaki güveni güçlendiren kültürel/etnik ya da inançsal ortaklıklara sahip olabilse de sömürüye karşı direnişin ancak bir sınıfsal kimlik ve sınıf kardeşliği

ile verilebileceğinin farkındalar.

Komünistlere yaklaşan, Türkiye Komünist Partisi'nin yayınlarını takip eden, toplantılarına katılan zamanla partiye üye olan işçilerin yer yer "Kürtlüğe ihanet ettikleri" baskısını da göğüsleyerek, kimlik siyasetine kolaylıkla sırt çevirdiklerini gözlediğimiz pek çok örnekle karşılaştık. Kapitalist sömürüyle mücadele ederken, ırkçılığa, dinciliğe, faşist baskılara da aynı anda göğüs geren emekçilerin, yaşam kavgasında TKP varsa, nedeni bu: kimlik siyaseti Sınıf kimliğini zaman zaman örtebilir ama ortadan kaldıramaz.

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

15 MART / İSTANBUL

Tuzla'da bir antrepeda bir işçi forkliftin çarpması ile devrilen rafların altında kaldı, 3 işçi ise rafların çarpması sonucu yaralandı.

17 MART / KAYSERİ

Çalıştığı 15 katlı inşaatın 13'üncü katında bulunan iskeleden düşen inşaat işçisi bulunan İ.A. (30) hayatını kaybetti.

18 MART / SAMSUN

Bir inşaatın iç kısmında alçı işi yapan 22 yaşındaki Suat Kulp, 6. Katta bulunan tahta iskelenin üzerinden merdiven boşluğu zeminine düşerek hayatını kaybetti.

18 MART / AYDIN

Aydın'da doğalgaz hattı döşeme çalışmaları sırasında kum taşıyan bir kamyon manevra yaparken kazılan çukura düştü. Çukura dü-

şen kamyonun sürücüsü 54 yaşındaki Akın A. hafif yaralandı. Kazılan alanların uygun şekilde doldurulmaması nedeniyle sürekli kazaların yaşandığı belirtildi. Patronlar herhangi bir önlem almadan yol çalışmasına devam etmekte.

20 MART / DÜZCE

Düzce'de, inşaatta doğalgaz tesisatı döşerken elektrik akımına kapılan 32 yaşındaki Melih Akdağ, tedavi gördüğü hastanede ya-

şamını yitirdi. Akdağ'ın babasının da 1992'de kaynak yaptığı inşaatla öldüğü belirtildi.

21 MART / UŞAK

4 katlı inşaatın çatısında çalışan Mehmet Özdemir (38) ve Arif Acun (37) iskele kurdıkları sırada aşağıya düştüler. Mehmet Özdemir, yan evin teras balkonuna düşerek olay yerinde hayatını kaybetti. Arif Acun ise yere düşerek ağır yaralandı, Acun'un hayatı tehlikesinin sürdüğü öğrenildi.

2018 Newroz'u'nun bölgemizde emperyalizm içi hesaplaşmaların, vekil savaşlarının hakim olduğu bir dönemde yaşıyoruz. İşçi sınıfının ve emekçi çoğunluğun belirleyen değil belirlenen olduğu bir dönemde. Bunun daha fazla sürdürülemediği ise ortada: Ortadoğu'ya kardeşlik işçilerin birliği ile gelecek.

Demirci Kawa bir kez daha yol ayrımında. Bir ulusal kahraman, farklı kültürlerde farklı isimlerle yaşatılan kutlu "ata"lardan biri olarak değil, ezilenlerin, emekçilerin zulme ve sömürüye direnişinin evrensel bir parçası olarak yoluna devam edebilir. Diğer ihtimale bir milli simge olarak kalması. Orta Doğu'nun kaynayan kazanında kendi kepeğiyle talihini arayan, "ulus devletler çağı bitti" ile "Devletsiz halk Kürtler devlet olma şansını yakaladı" sözlerini aynı anda söyleyebilen bir milli simge.

Bu yeni bir şey de değil. Kapitalist dünyanın son yüzyılında dili baskı altına alınan, ırkçı saldırılara maruz kalan, varlık mücadelesi veren halklar içinde hep ortaya çıkan bir ikilik, etnik baskı ve ezilmişliğin karşısına kimliği ile çıkan yoksulların karşılaştığı bir ikilik. Ya ulusal kimliğin emekçilerle, mülk sahiplerini birleştiren bir milliyetçi ideoloji olarak hakimiyet kazanmasına teslim oldular ya da ulusal baskıya karşı çıkışlarını kapitalist sömürü düzeni ve emperyalizmle mücadele eden işçi sınıfıyla birleştirdiler.

Bugün Kürt emekçileri için bu çatışma genel geçer bir teorik doğru olmanın çok ötesinde güncel ve yakıcı bir yol ayrımına işaret ediyor. Yoksul Kürt köylüsünün, kentlere sürülmüş işçinin dertlerine kimlik siyaseti ile tercüman olanlar, kısa sürede bu dertlere yabancılaşmış fırsatçı bir ulusal siyaset odağı haline geldi. Emekçiler bu yüzden çıkışı "milli kurtuluşta" değil sınıf mücadelesinde aramaya zorlanıyor.

2018 Newroz'u'nda Kürtler emperyalizmin bölgesel denemelerinde yer arayan siyasetçilerin

ve burjuvaların yarattığı bedeli ödüyor. Irak Kürdistanı, aşiretten türemiş Barzani oligarşisi, kendi milletlerinden burjuvalar ve uluslararası sermayenin hakim olduğu geleceğinde bir çok belirsizlik bulunan bir rejim olarak karşımıza çıkıyor.

Kürt sorununda ve Kürt siyasetinde sorun "Türkiyelileşme" ya da "Suriye'de çok uluslu yapının bir parçası olma" argümanlarıyla ele alındığında da bir yere varılmıyormuş. Daha ılımlı bir şekilde Türkiye burjuvazisiyle uzlaşma aramak kimlik siyasetini çıkarmadan çıkartmıyor.

"Kürtler emperyalizmin ajanı, başka bir şey değil" diyenler Türkiye'nin ABD emperyalizmi ile ve emperyalist hiyerarşi ile ilişkisini görmezden geliyor. "Herkesin bir ulusal stratejisi var, Kürtlerin niye olmasın" diyerek kurda kuzu teslim edenlerin durumu da farklı değil.

"Ezilen ulus" olmak, ulusal baskıdan kurtulmak için "şeytanla bile işbirliği yapma" hakkını milyonlarca yoksul emekçiye verebilir mi sorusundan da önce sorulması gereken bir soru var: Emperyalistlerle petrol kuyuları ve bölgesel hakimiyet üzerine pazarlık yapanlar ezilen yoksul emekçiler mi, yoksa yoksul Kürt halkı çoktan kendi ezen ve ezilenlerini yaratmış mıdır?

Komünistlerin Kürt emekçilerine çağrısını ulusal baskıyı görmezden görüp, sınıf edebiyatı ile örtmek olarak damgalayanlar sadece milliyetçilikle körleşmiş olduklarını gösteriyorlar. Söylediğimiz belli: Ulusal kurtuluş, fırsatçı zengin sınıfının işbirlikçi hedeflerine örtü oluyorsa, kurtuluş sınıf mücadelesinde aramanın zamanı gelmiş demektir.

Ankara Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Doğan Öz, 24.03.1978 günü görevine gitmek üzere otomobiline bindiği sırada uğradığı silahlı saldırı sonucunda öldürüldü. 1970'te yılın hukukçusu seçilen Öz'ün cezasine on binlerce kişi katıldı. Cinayetten bir süre sonra Milliyetçi Hareket Partili İbrahim Çiftçi cinayet zanlısı olduğu iddiasıyla yakalandı.

PARA HIRSI YİNE DİN - İMAN AŞKINA GALEBE ÇALDI

Keramet sığırdı değil, iktidarda!

Çiftlik Bank olayında şaşırtıcı bir şey yok. Gericiliğin iktidar yürüyüşü de Deniz Feneri, Kombassan gibi dolandırıcılıklarla finanse edildi. Müşterileri de her zaman hazır. Konyalı bilim adamlarının insansız tank yaptığına inandıranlar, "Çiftlikbank'a keçi yatırıp faizini sığır olarak alacaksınız" dediler, inanan çok oldu.

İnternet sitesinde kendilerini şöyle tanımlıyorlar: "Çiftlik Bank, oynadıkça kazandıran kazandırdıkça oynanan yeni nesil multipliyer hobi çiftlik oyunudur. Ek gelir veya internetten para kazanmak isteyenler için tam yeri tam zamanı." Yapılması beklenen siteye girip sanal koyun, keçi, sığır alım satımı yapmak. Bu yolla para kazanmak isteyene Çiftlik Bank yüzde iki yüz, üç yüz kazanç garantisi veriyordu.

SANAL DOLANDIRICILIK

Kısa sürede bunun bir dolandırıcılık organizasyonu olduğu kuşku belirdi. Olay patlamak üzereyken, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı suç duyurusunda bulundu. Bu gelişmenin ardından Çiftlik Bank'ın merkezi boşaltıldı ve internet sitesi erişimde kapatıldı. Bir süre sonra da şirket CEO'su sırı kadem bastı.

Görüldüğü gibi "Çiftlik Bank" internet üzerinden

oynanan bir oyun. Kişiler siteye üye olduktan sonra sanal tarım yatırımları gerçekleştiriyor. Yatırdığı paraya göre tavuk, arı veya keçi satın alıyor. Üyeler, sanal yatırımın ardından yüzde 40'a yakın kazanç elde ediyor. Kısa sürede on binlerce üyeye ulaşan organizasyonun arkasında 200 bin TL yatırıma aylık 50 bin lira kazanç vaadiyle sanal çiftlik hayvanları satan KKTC merkezli şirket var. Bu basit internet oyununa, her meslekten on binlerce kişi 1 milyar TL'ye yakın para yatırmış. Üyelerin yüzde 40'ının sistemde en az yüz bin TL ve üzerinde birikimi var.

Peki, değişik meslekten bu kadar insanı nasıl kandırmışlar? Şirket, bu kazancın kaynağını "Üyeler adına gerçek hayatta hayvan satın alıp, buradaki kazancımızı paylaşıyoruz" sözleriyle açıklıyordu. Şirketin CEO'su Mehmet Aydın birçok yatırım yaptıklarını anlatıyordu kaçmadan önce. Hayvan alıyordular, onların yemi ve

samanını da üreterek büyük kazançlar elde ediyorlardı. Ancak "yatırım yaptık" dediği tesislerin hiçbirinde bu kazançları dağıtacak bir üretim yoktu.

"BÜYÜK GİRİŞİMCİ" MEHMET AYDIN!

Şimdi söylenenlere göre şirkete ait bütün varlıklar 27 yaşındaki Mehmet Aydın'a aitti. Aydın, devamlı kurdele kesen, açılıştan açılışa koşan bir tipti. Kendisini Fatih Mehmet'e benzetiyor, bir koruma ordusuyla dolaşıyordu. Şirketin halkla ilişkiler ve reklam çalışmasının merkezinde ise "helal süt emmiş bir Müslüman evladı" olan Aydın'ın "Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta" büyük girişimci olması vardı.

Çiftlik Bank olayında şaşırtıcı bir şey yok. Gericiliğin iktidar yürüyüşü de Deniz Feneri, Kombassan gibi dolandırıcılıklarla finanse edildi. Müslüman muhafazakârları dolandıra dolandıra geldiler, sonunda büyük bir dolandırıcılık çetesine

Kapitalizmde para kazanmanın tek yolu emekçi soymaktır. Keçiyi, koyunu soymaya kalkarsanız, tosuncuğa yem olursunuz.

dönüşerek ülkenin bütününe el koydular.

Bunların "holding" adını verdikleri kuruluşlar Türkiye'de, pek çoğu Konya'da kuruluyor. Sonra eline bavalı alan Avrupa ülkelerine, özellikle Almanya'ya gidiyor ve vatandaşlarımızdan cami avlularında para toplamaya başlıyor. Bu yolla toplanan paralar bavullarla Türkiye'ye getiriliyor. Sonrası karanlıktır!

ÖZAL'IN DA KASTELLİSİ VARDI

Her halinden belli: Mehmet Aydın Yeni Türkiye'nin Banker Kastelli'si. Kastelli'nin 1980'lerde başlayan banker furçasında yıldızı parlardı. Yıllık enflasyon yüzde 30 iken aylık yüzde 12 faizle para topluyordu. Kastelli'nin tek başına topladığı para 2008 kuruna ve alım gücüne uyarlandığında 1 Milyar dolar seviyesinde. Milli gelirin 70 milyar lira seviyesinde olduğu 1981 yılında bankerlik sisteminde 150 milyara yakın para toplanmıştı ve Kastelli bunun 70 milyarlık kısmını elinde tutuyordu. Patlamaya hazır sistemin pimi 40 bankanın, bankerleri saf dışı bırakan karara imza atmasıyla çekildi. İflas eden Kastelli yurt dışına kaçtı. Arkasında kolay para kazanma hevesinin kurbanı olan Kastellizedeler kaldı.

İNANÇ HOLDİNGİ!

KANAL 7 CAMİLERDE PARA TOPLANARAK KURULDU

Kanal 7'nin kurulması kararı 1992'de RP Genel Başkanı Erbakan, RP yöneticileri Zekeriya Karaman, Haşim Bayram, Recai Kutun ve Azmi Ateş tarafından alındı. 3 Şubat 1993'te kanal için 8 ortaklı olarak kurulan Yeni Dünya İletişim A.Ş. ortakları arasında Almanya'da yüksek kâr payı vaat ederek para toplayan ancak vatandaşlara geri ödemeyen Haşim Bayram ile birlikte Recai Kutun ve Zekeriya Karaman da bulunuyordu. Kanal için camilerde para isteyen Haşim Bayram, cemaate, bu konunun namazdan bile önemli olduğunu anlatıyordu. Bayram aynı anda Kombassan hisseleri de satıyordu.

Nurettin Sözen döneminde İstanbul Büyükşehir Belediyesi adına kurulan BRT'nin frekansı ve teknik imkânları, Recep Tayyip Erdoğan'ın seçilmesiyle Yeni Dünya İletişim AŞ'ye kiralandı. Kanal 7, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na ait televizyon kanalının frekansından yayına başladı. Yani, yandaş yayıncılığın temellerinde hem dolandırıcılık hem de yolsuzluk var.

YİMPAŞ DEVREDE

Kanal 7'nin hiç bitmeyen maddi sıkıntıları oldu. Çeşitli programlara sponsor olan

ve maddi yardımda bulunan Yimpaş Holding, kanalın hisselerinin büyük bölümüne sahip oldu. 2000'li yılların başında maddi sıkıntıya giren Yimpaş, kanaldan desteğini çekti. 2003'te Recai Kutun şirketteki hisselerinin buharlaştırıldığını belirterek Kanal 7 aleyhine Ticaret

Mahkemesi'ne başvurdu. Ancak bir süre sonra davasını çekti. Bu yıldan itibaren Kanal 7, Erbakan çizgisinden uzaklaşarak, AKP güdümünde bir yayın çizgisini benimsedi.

DENİZ FENERİ

1998'de kanalın bir televizyon programı olarak başlayan Deniz Feneri büyük bir para toplama organizasyonuna dönüştü. Televizyondan "iyilik" propagandası yaparak muhtaçlara yardım için topladıkları paraları iç ettikleri ortaya çıktı. Başbakan Erdoğan davasının asıl failleri olan Zekeriya Karaman ile Zahir Akman'ı koruma altına

aldı. Soruşturmaya izin vermedi.

KOMBASSAN

Kombassan Holding, Yimpaş Holding, Endüstri Holding, Jet-Pa Holding, Sayha Holding, Kaldera Holding, Demirkaya Holding, Kamber Holding vb. bu verimli alanda at koşturmaya devam etti. Gurbetçileri dolandıran Kombassan Holding Yönetim Kurulu Başkanı Haşim Şahin, 21 ayrı davada tazminat cezasına çarptırıldı. Mahkeme Haşim Şahin'in toplam 131 bin lira tazminatı yasal faiziyle birlikte gurbetçilere ödemesine karar verdi.

Bu yolla dolandırıcılık yapanlar genelde İslamist iktidara yakın veya iktidarın içinde olanlar. Yani dolaylı veya doğrudan iktidarla bağlantılı organizasyonlar bunlar. Tek numaraları ise din, iman, vatan, bayrak istismarı.

SİĞIRLA YAPILAN İLK ÜÇKÂĞITÇILIK

SPK raporuna göre Çiftlik Bank sistemiyle 77 bin 843 kişiden 511 milyon TL para toplandı. 62 bin 877 kişiye 393,3 milyon TL ödeme yapıldı. Kalan 113,4 milyon TL ise Kıbrıs'a ve Çiftlik Bank CEO'su Mehmet Aydın ile eşinin hesabına aktarıldı.

Bu kadar insanın Türkiye gibi hayvancılığı ve tarımı batık bir ülkede keçi koyun alım satımı yaparak büyük kârlar elde edebileceğini sanması inanılmaz bir şey aslında. Öyle bir alan ki endüstriyel hayvancılık sektöründe bile yıllık kâr oranı % 20'yi geçmiyor. 26 yaşındaki bir bilgisayar mühendisi bunun aksini yaptığını söylemiş ve yüz bine yakın insanı kendine inandırmış.

Çiftlik Bank olayı espri patlamasına da yol açtı. Bir dedikoduya göre Mehmet Aydın paralarla kaçarken şöyle demiş: "İşe başlarken bu kadar sığırı bulamazsın demişlerdi. Bakın, çok kolay buldum!"

SOL DİJİTAL'E HÂLÂ ABONE OLMADIYSANIZ...

Dijital yayıncılığın bütün olanaklarını kullanan sol Dergi dünya ve Türkiye'deki gelişmelere yeni bir müdahale aracı olarak tasarlandı. sol'un şimdiye kadarki ilkelerinden ödün vermezsiniz, tersine onları güçlendirerek habercilik yapacak olan sol Dergi iç ve dış politikaya, ekonomiye, işçi sınıfının hak arama ve kurtuluş mücadelesine, kültür ve sanat alanına, tarihsel olaylara derinlikli ve özgün bir bakış için güvenilir bir adres olma iddiasında. İnternet üzerinden aboneli olarak yayın yapan sol Dijital, herkese açık olarak yayınlanan "sıfırıncı sayı"nın ardından 2 Mart'ta ilk sayısı ile aboneleri ile buluştu.

Sıfırıncı sayıyı incelemek ya da abonelik işlemlerinizi yapmak için bu linki kullanabilirsiniz: dergi.sol.org.tr

